

intet, der forbød Regeringen at sige dette Ord, intet i vor Forfatning, intet i vore konstitutionelle Forhold.

Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at det er ikke noget ukendt, at Regeringen i andre Lande, i konstitutionelle Lande, griber ind, naar store Samfundsinteresser staa i Fare, og naar en vis Befolkningssklasses Interesser og Rettigheder krænkes. I selve Frankrig har f. Eks. den nuværende Præsident for Republikken, da han i Efteraaret 1892 var Konseilspræsident, grebet ind og tilbudt sin Mægling og Voldgift over for de strikende Kulminearbejdere i Carmaux, fordi de kæmpede for en borgerlig Rettighed. Det var nemlig Sagen, og Konseilspræsidenten greb ind. Den engelske Premierminister, endogsaa en konservativ Premierminister, har været Mægler og Voldgiftsmand i store sociale Konflikter, saa intet vilde have hindret vor Regering i at stille sig paa en lignende Maade i dette Tilfælde. Jeg hørte forleden Dag et Medlem af Regeringspartiet paastaa, at ved Systemskiftet vare de store, brede Lag komne til Roret. Vi have ikke i den sidste store, sørgelige Kamp kunnet mærke det.

Finansministeren (Hage): Det ærede Medlem siger, at Det forenede Dampskibsselskab er subventioneret af Staten i alle Ender og Kanter. De Ender og Kanter, i hvilke Det forenede Dampskibsselskab nyder Subvention, ere som det fremgaar af Finansloven, følgende: Det forenede Dampskibsselskab har en Subvention til en Dampskibsforbindelse mellem Esbjerg og Parkeston, til en Dampskibsforbindelse mellem Esbjerg og Grimsby, til en Dampskibslinie mellem Kalundborg og Aarhus og til en Dampskibslinie mellem Frederikshavn og Gøteborg. Det er de fire Ender og Kanter, i hvilke Det forenede Dampskibsselskab er subventioneret af Statskassen. Til Gengæld for disse Subventioner yder Det forenede Dampskibsselskab et Arbejde, som det i alt Fald hidtil ikke har været muligt for Staten at faa noget andet Dampskibsselskab til at overtage for den samme Betaling, og ved enhver Lejlighed, hvor der har været Tale om Fornylse af Kontrakterne, har Det forenede Dampskibsselskab stillet sig saaledes, at det nærmest har erklæret, at det helst vilde være fri for disse Router. Hvor meget der er alvorlig ment deri eller ikke, skal jeg lade staa hen, men enhver, der kender Det forenede

Dampskibsselskabs Omfang og Virksomhed, vil ikke være utilbøjelig til at antage, at disse fire Router i og for sig for Det forenede Dampskibsselskab ikke ere af meget større Værdi end en Flue. Naar det ærede Medlem i øvrigt syntes at mene, at Regeringen uden videre kunde gaa hen og stryge de Subventioner, som ere givne paa Finansloven, saa er Regeringen jo overhovedet slet ikke i Stand til paa egen Haand at kunne gøre dette. Men selv om den var det, vil jeg sige, at den, der tror, at Regeringen ved at true Det forenede Dampskibsselskab med at inddrage Subventionerne skulde kunne have tvunget Selskabet til at give efter, han maa være overtroisk.

Borgbjerg: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Jeg anser det ikke for heldigt at fortsætte Forhandlingen om dette uden for nærværende Lovforslag liggende Spørgsmaal, naar det slet ikke sættes i nogen Forbindelse med Lovforslaget.

Borgbjerg: Saa er jeg maaske afskaaren fra at svare Ministeren?

Formanden: Hvis den aldeles ikke sættes i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, vil Forhandlingen ikke kunne føres videre.

Borgbjerg: Det staar for saa vidt i Forbindelse dermed, som det foreliggende Lovforslag vil komme til at begunstige D. F. D. S., og Ministeren inddrog andre Begunstigelser under denne Forhandling og paastød, at jeg ikke havde Ret, naar jeg sagde, at Selskabet paa alle Ender og Kanter er subventioneret. Ministeren nævnte dog selv 4 Kanter, og hvis jeg ikke tager meget fejl, drejer det sig her, naar man regner det hele sammen, om 350,000 Kr., hvortil jo kommer hele den moralske Støtte, det er for et Selskab at være subventioneret af Staten. Jeg tror, at hvis Ministeren vilde sige, at han vilde fratage eller stille Forslag om at fratage Selskabet en saadan Subvention, vilde det have megen Indflydelse paa Selskabets Stilling, tilmed da Konsekvensen deraf vilde blive, at man da maaske gjorde Alvor af den gamle Tanke, som har vundet megen Sympati her i Tinget, at Staten overtager Landbrugseksporten.

Formanden: Spørgsmaalet om Subvention ligger ikke inden for denne Lovs Ramme.